

Mücadele

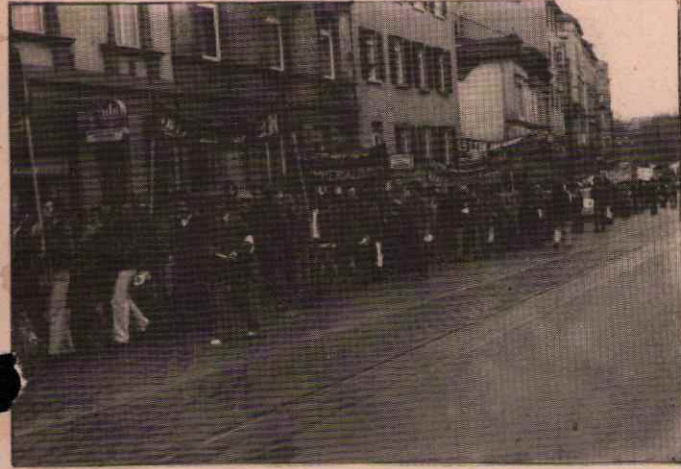
Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

Nisan

1977

Sayı 7

Fiyatı 50 pf

FRANKFURT'TA BÜYÜK YÜRÜYÜŞ
2 MARTLAR HALKIMIZIN
MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Geçen ay 12 Martın 6.yıldönümüyü. Yurt içinde olduğu gibi, yurtdışında da yurtsever ve devrimciler, 12 Martta gösteriler düzenlediler, faşizmi lanetlediler.

ATÖF ve ATİF 12 Martta Frankfurt'ta büyük bir yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe ATİF ve ATÖF dışında bazı ilerici dernelerde "Eylemde birlik, Ajitasyon propagandada serbestlik" ilkesi temelinde katıldılar.

Yürüyüşe 1500 den fazla "Türkiyeli Yurtsever" katıldı. Yürüyüşe katılan yurtseverlerin büyük bir çoğunluğu (1300 kadarı) ATİF ve ATÖF'ün ortaklaşa kurduğu bloğa katıldı.

Yürüyüş için ATİF bir bildiri çıkarak 12 Mart faşizminin iç yüzünü teşhir etti. Bugünkü faşist saldırı ve cinayetleri kınadı. Bu bildiri Almanyanın her yanında dağıtıldı. Sabahın erken saatlerinde uzak kentlerden gelen Türkiyeli yurtseverler, Frankfurt'ta yürüyüşün başlayacağı meydana toplandı. Yürüyüşün başlayacağı meydana tıklım tıklım dolmuş, kurulan dörderli sıraların sayısı 250 i aşmıştı. Yürüyüş yapılan kısa bir almanca ve Türkçe konuşmayla başladı. Yürüyüşçüler

Bu meydana cengimiz var
Er olan meydana gelsin
faşistlere hincımız var
Devrimciler safa gelsin

marşıyla mücadeleci bir şekilde yürüyüşe başladılar. Yürüyüş boyunca Frankfurt sokakları "12 Martlar halkımızın mücadelesini durduramaz" "Faşizme ölüm/Bağımsız demokratik Türkiye" "Kahrolsun patronağa devleti" "Kahrolsun faşistler/Sosyal

faşistler" sloganlarıyla ve devrimci marşlarla inledi. Yapılan kısa almanca Türkçe konuşmalarla yürüyüşün amacı hakkında bilgi verildi. Yürüyüş boyunca bir çok Türkiyeli işçi yürüyüşe katıldı. Yürüyüş başlamasından üç saate yakın bir süre sonra Frankfurtun en işlek caddesi Zeil'da yapılan mitingle son buldu.

Mitingde ATİF yönetim kurulu adına yapılan konuşmadan parçalar yayınlıyoruz:

"Arkadaşlar, Kardeşler, Bacılar...

Bundan tam 6 yıl önceydi. Ordu nun en yüksek rütbeli üç paşanın imzaladığı bir muhtıra ile o zamanki Demirel Hükümeti istifaya zorlanmıştı. Verilen muhtırada hükümetin "ülkeyi anarşiye" sürüklediği, ülkede huzur kalmadığı söyleniyor. Derhal reformlar yapılması talep ediliyordu. Pek çoğumuz ne olduğunu anlamamıştık. Pek çok kişi ordunun üzerine çok ediller ile ricci geleneğine dayanarak yerinde bir müdahalede bulunduğunu düşüncesindeydi. Böyle düşünenlerin yanı sıra, ve 12 Mart muhtırasının gerçek niteliği kısa zamanda ortaya çıktı. Muhtıracı generaller

"Huzur" istemişlerdi. 12 Marttan hemen sonra "huzur"dan ne anladıkları ortaya çıktı. Halka, halk örgütlerine, demokratlara devrimcilere alçakça saldırdılar.

O zamanlar olanları hepimiz biliyoruz. Olaylar faşist generallerin sözünü ettiği huzurun, kompradorların ve toprak ağalarının huzuru olduğunu gösterdi. Emperyalizm usakları aracılığı ile ülkemizin zenginliklerini huzur içinde soyup, soğana çevirmeliydi. Hiç kimse sömürü ve zulme baş kaldırmamalıydı. İşte komprador patronların, toprak ağalarının istediği huzur böyle bir huzurdu. Bu huzur 1960 yıllarında işçilerin grev ve direnişleri, yoksul köylülerin toprak mücadelesi, ezilen mil-

liyetlerin özellikle kürt milletinin milli zulme karşı direnişi, gençlerin demokratik talepler uğruna mücadelesi ile bozulmuştu. İşte 12 Mart darbesi bu huzuru yeniden sağlamak için, yani halkın devrimci mücadelesini bastırmak için yapılan askeri faşist bir darbeydi...

Ne oldu? 12 Mart halkımızın mücadelesini durdurabildi mi? Hayır arkadaşlar, hepimiz gördük yaşadık. 12 Mart askeri faşist darbesi, halka ve devrimci harekete ağır bir darbe vurmasına rağmen, halkımızın mücadelesini durduramadı.

Hakim sınıflar kısa zaman içinde tecrit olan, halkın nefretini üzerine toplayan, 12 Mart tipi açık faşist diktatörlükten parlamenter demokratik maskeli faşizme geçmek zorunda kaldılar.

Arkadaşlar, Kardeşler, Bacılar

Bugün halkımız dün olduğu gibi faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etmektedir. Bu mücadele, halkın güveneceği ve dayanacağı esas güç, kendi örgütlü gücü olacaktır. Faşizme karşı mücadelede, halkımızın mücadelesi önündeki yanlış görüşleri yıkarak ilerlemektedir. Faşizme karşı mücadeleyi sadece faşizmin bugünkü uygulayıcısı olan amerikancı faşist MC ye karşı mücadeleye indirgeyen; faşist saldırılara karşı teslimiyeti savunan; faşizme karşı kitle eylemlerine, ve devrimcilerin kendini savunma eylemlerine "provakasyon" damgası yapıştıran görüşler, Faşizme karşı aktif mücadeleyi savunan halk içinde tecrit olmaktadır. Bu görüşleri savunanlar faşizmin bir hükümet değişikliğiyle yıkılacağı safsatelerini halk içinde yaymaktadırlar. Bu görüşler, bugün esas olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının avrupalı kanadının temsilcileri; ve sovyet sosyal emperyalizmine usaklık eden sosyal faşistler tarafından savunulmaktadır.

Bunlar da bugün MC nin faşist uygulamalarına karşı çıkmaktadır; ama bizi şaşırtmamalıdır. Bunların faşizme karşı çıkmalarında maksat; MC nin faşist diktatörlüğü yerine kendi faşist/sosyal faşist diktatörlüklerini kurmaktır. Halkın faşizme karşı mücadelesini kendi iktidarları için kaldıraç olarak kullanmak istemektedirler.

Halkımız bu sahte dostların gerçek yüzünü her geçen gün daha iyi tanımakta; emperyalizme karşı yürüttüğü mücadeleyi sosyal emperyalizme karşı mücadeleye birleştirmektedir.

12 Mart yürüyüşü disiplini ve düzenliliği ile bugüne kadar yaptığımız yürüyüşler içinde en olumlu yürüyüşlerden biri oldu.

Yürüyüşün eksik ve hatalı olan yönü, enternasyonal dayanışmanın yeterince sağlanmamış olmasıydı. 1500 ün üstünde Türkiyeli işçi ve öğrencinin katıldığı yürüyüşe çok az sayıda alman ve diğer yabancıların katılması yürüyüşün olumsuz yanıydı. Bundan böyle eylemlerimizde, Ajitasyon ve propagandada Alman ve yabancılara dönük ajitasyon ve propaganda da önem vermeliyiz.

ERKEN SECİM SAHTEKARLIĞI!

16 Martta toplanan Adalet Partisi Genel İdare Kurulu erken seçim kararı aldı. Demirel son haftalarda yaptığı bütün toplantılarda; erken seçim konusunda sözler etti. CHP'yi kaçaklıkla suçladı.

AP Genel İdare Kurulunun aldığı karardan hemen sonra bir basın toplantısı yapan CHP Başkanı Ecevit; kendilerinin erken seçimin kaçmadıklarını; halkın da seçim istediğini; CHP nin bu yüzden Adalet Partisinin erken seçim konusunda getireceği teklifin destekleneceği açıkladı.

Daha önce TSIAD (Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği) içinde toplanan kompradorlar ve toprak ağalarının bir bölümü de erken seçim konusundaki tercihlerini belirtmişlerdi.

Bugün bütün işaretler Türkiye'de seçimlerin Ekimden önce yapılacağını gösterir yöndedir.

Hakim sınıfların bütün kanatları halka karşı yoğun bir seçim propagandasına girmiş durumdadır. Türkiye'de emperyalizmin usaklığını yapan kompradorların ve toprak

ağalarının hemen bütün temsilcileri halka kurtuluş yolunun seçim olduğunu söylüyorlar. Bütün sahte devrimcilerde hakim sınıfların propaganda korosuna katılıyor. İşçi sınıfı adına konuşup söyleyen sahtekarlar; aynı hakim sınıf temsilcileri gibi erken seçim çılgınlıkları atıyorlar.

Hakim sınıflar ve yarıdıkları erken seçim konusunda yoğun propagandayla halkı gözünü boyamaya çalışıyorlar. Seçimler konusunda boş hayallere kapılmalıyız.

Gerçekte seçimler hiç bir şeye çözüm getirmeyeceklerdir. Türkiye'de seçimlere yalnızca hakim sınıfların temsilcilerinin ve onlara gerçekten zarar vermeyecek olanların katılma hakkı vardır.

Türkiye'de seçimler halk için kendisini ezecek ve sömürecek olan kompradorları ve toprak ağalarını seçme anlamını taşır.

Türkiye'de seçimler hakim sınıfların halkın gözünü boyamak için düzenledikleri sahtekarlıktan öte bir şey değildir.

Seçimlere karşı takınılacak tek doğru tavır; seçim sahtekarlığını reddetmektir.

İŞÇİ
DÜŞMANLARININ
KURULTAYI

26-27 Şubat 1977 de Düsseldorf'ta sosyal faşistler "işçi kurultayı"(!) yaptılar. Bu kurultayı ATTF (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu) ve TDF (Avrupa Türkiyeli demokratik işçi dernekleri federasyonu) düzenledi. Kurultaya sosyal demokrat derneklerde katıldı. CHP iki temsilci, DİSK ise genel sekreterini gönderdi. Almanya'da SPD ve CDU gibi partiler başarı mesajları gönderdiler. Kurultayda ATTF ve TDF birleşme kararı aldı. "FİD" i kuruldular. Kurultay ayrıca seçimlerde CHP yi destekleme kararı aldı.

ATTF ve TDF nin bugüne kadarki yaptıklarına bakarsak bunların işçi düşmanı yüzlerini görmek mümkündür. Bunlar işçilerin meseleleri ile ilgilenmediler. Kendi grup çıkarılarını ön planda tuttular. Hiç bir zaman kitle teşkilatı olmadılar. Bir kaç sosyal faşistin gidip geldiği tekke

DEVAMI (5.SAYFADA)

ATİF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

Geçen ay içinde, ATİF dışındaki bazı ileri işçi dernekleri bir "Eylem Birliği Platformu metni" yayınlayarak "Eylemler için tek elden karar alacak bir komite (veya bu işlevi yerine getirecek bir organ) oluşturulması" için çağrıda bulundular. Bu dernekler ATİF, ATÖF, gibi kitle Federasyonlarını da bu amaçla yapılacak toplantıya ikiye

temsilci ile katılmaya çağırdılar.

Bu konuda sürdürülen tartışmalardan mümkün olduğunca geniş bir çevrenin haberdar olabilmesi için bu sayıda hem ATİF dışındaki bazı derneklerin yayınladığı Eylem Birliği platformu metnini hem de ATİF YK unun bu metne verdiği cevabı yayınlıyoruz.

EYLEM BİRLİĞİ PLATFORMU METNİ

"Kardeşler,

Kapitalist emperyalist dünyada derinleşen buhran iki süper gücün hegemonya mücadelesinin etkileri ülkemizde de yansımaktadır. Bir yandan ABD emperyalistlerinin varlıklarını devam ettirme çabaları, öte yandan Sovyet-sosyal emperyalistlerinin yerini almak için sürdürdüğü mücadele, ülkemizde de bu iki süper gücün işbirlikçileri vasıtasıyla sürdürdükleri faşist ve sosyal-faşist terörü yoğunlaştırmaktadır.

Genel olarak devlet aygıtını ellerinde tutan Amerikancı faşistler halk üzerindeki faşist baskı ve terörü her geçen gün yoğunlaştırma çabası içindeler. Öte yandan, yarın kuracakları faşist diktatörlüğün çabası içindeki sosyal-faşistlerde gelecekteki düzenlerinin bugünden provasını yapmakta, gerçek yurtsever ve demokratların her türlü mücadelesini bastırarak için saldırmakta teröre baş vurmaktadırlar.

Ordusuyla, polisiyle besleme komando bozuntularıyla, yurtseverlere, devrimcilere saldıran onları katleden amerikancı faşistlere bu gün sosyal-faşistlerde katıldı; onlarda devrimcileri ve yurtseverleri yaramaya, ölümle tehdit etmeye başladılar.

Gün geçmiyorki, bir işçi kardeşimiz fabrikadaki direniş sırasında kurşunlanmasın gün geçmiyorki toprak isteyen bir yoksul köylü jandarma dıpcığıyla yarananmasın, gün geçmiyorki yurtsever bir öğrenci besleme bozkurtlar tarafından kurşunlanmasın faşist polis hemen her gün mücadele eden yurtseverleri, devrimcileri karakollarda işkence altında tutmasın, halkımızın yiğit savaşçılarını katletmektedir. Yurtsever ve devrimci basın üzerindeki baskılar yoğunlaşmaktadır.

Yıllardır süregelen Türk hakim sınıflarının, faşist, şöven ve ırkçı baskısı Kürt ulusu üstünde her geçen gün yoğunlaşmakta. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için sürdürdüğü mücadele en katı faşist yöntemlerle yok edilmeye çalışılmaktadır. Aynı şekilde diğer azınlıkların emekçileri üstünde de şöven baskı uygulanmaktadır.

Öte yandan, yoğunlaşan faşist ve sosyal faşist teröre karşı her milliyetten halkımızın anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesinde her geçen gün yükselmektedir. Biz çok iyi biliyoruz ki; faşizmin bir daha dirilmeden yok oluşu ancak ve ancak gerçek bir halk devrimi ile, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı verilecek bir demokratik halk devrimi ile gerçekleşecektir.

Ama biz yine biliyoruz ki: halkımızın faşizme karşı yükselen mücadelesi faşizmin baskısını azaltabilecek, faşist cepheye gediklerin açılmasını sağlayabilecektir. İşçi sınıfının ve emekçi halk yığınının faşist DGM yasasına karşı verdikleri mücadele bunun en somut örneğidir.

Bugün kendisinin ve ailesinin yaşama olanaklarını sağlayamamış yüzbinlerce Türkiye'li emekçi Avrupa ülkelerine emeğini satmak için geldik. Burada da Alman tekeldi burjuvazisinin azgın bir sömürü ve baskısı altında yaşıyor, derinleşen krizin sonucunda her geçen gün Alman hakim sınıflarının da baskı ve terörü yoğunlaştırdığını görüyoruz.

Yurt dışında çalışan Türkiyeli emekçiler olarak Türkiyede sürdürülen anti-emperyalist anti-faşist mücadeleye yandaş olurken Alman tekeldi burjuvazisine karşı vereceğimiz mücadeleyi de ihmal etmemek inancındayız. Mücadelemizi Alman işçi sınıfının ve diğer emekçilerin mücadelesi ile birleştirmeliyiz.

Bugün halkımızın gerek Türkiye'de gerek yurt dışında sürdürdükleri mücadele yeterli bir bütünlükten uzaktır. Bir çok eylem ve mücadele yöntemi kullanılmasına rağmen bunlar bölük pörçüktür ve güçlü mücadeleler olmaktan uzaktır.

Çok açıktır ki faşizme, emperyalizme karşı verilecek mücadele güçlü bir proletarya partisi ve onun öncülüğündeki güçlü bir halk cephesinin varlığı ile sürdürülebilir. Ama biz biliyoruz ki, bugün ülkemizde böyle bir parti ve halk cephesi yoktur diye devrimciler ve yurtseverler elleri kolları bağlı oturup, halkın birliğini sağlamak yönünde hiç bir çaba harcamadan, partinin ve cephenin ortaya çıkmasını beklemelidirler? Elbetki hayır. Biz inanıyoruz ki: faşizm, emperyalizme, sosyal-faşizme, sosyal-emperyalizme ve Türk hakim sınıflarının ırkçı baskısına karşı mücadele eden geniş bir kesim vardır. Ve aralarında belli farklılıklar olmasına rağmen her geçen gün genişleyen bu kesimin aralarında EYLEM BİRLİĞİ'ni sağlamanın şartları vardır.

Almanyadaki demokratik derneklerde toplanmış, devrimciler ve yurtseverler bu gün bu eylem birliğinin gerekliliğini daha fazla kavramakta ve bu uğurda mücadele edilmesi gerektiğine inanmaktadırlar. Böyle bir eylem birliğinin sağlanması bir yandan faşizme karşı mücadeleyi hızlandıracak, öte yandan halkın ve devrimcilerin birliği yönünde önemli bir adım olacaktır. Biz aşağıda imzası bulunan dernekler ve

bazı dernekleşme cabasındaki guruplar, 19-Şubat 1977 tarihinde bir toplantı yaptık. Bielefeld ve çevresi işçi öğrenci derneğinde yapılan toplantıda aşağıdaki kararlar alındı:

a) Hazırladığımız platform, faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı cephe almış tüm derneklere gönderilmeli, geniş bir eylem birliği için çağrı yapılmalıdır. (NOT: Bizler sovyetler Birliği'nin işbirlikçisi ve uzantısı olmayan, sovyetler birliği'ni revizyonist olarak nitelendiği halde onun emperyalist yüzünü görmeyen bütün arkadaşları da yurtsever cepheye değerlendirebiliriz.)

b) Bu platform ve hazırlanan öneriler, diğer yurtsever, anti-faşist, anti-emperyalist derneklere gönderilecek, bu dernek temsilcilerinin tabanlarının görüşlerini de alarak katılacak toplantıya yani bir eylem birliği platformu ve eylem birliğinin biçimi saptanacaktır. (gönderdiğimiz bu metin sadece aşağıda imzaları bulunan derneklerin bir önerisi olup tartışmaya ve düzeltilmeye açık bir metindir. Asıl eylem birliği metni birlikte hazırlanacaktır.)

c) EYLEM BİRLİĞİ'nden anladığımız; eylemlerin ortaklaşa yapılmasıdır. Önerimiz; Faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, Alman tekeldi burjuvazisinin baskı ve sömürüne, ulusal baskıya karşı sürdürülecek eylemlerin (yürüyüş, miting, toplantı, sergi, bildiri, afiş vs.) ortaklaşa yapılmasıdır. Biz bu eylem birliğinin kısa bir süre veya bir kaç eylem için önermiyoruz. Amacımız uzun süreli bir eylem birliğinin sağlanmasıdır. Şimdiye kadar yapıldığı gibi, her derneğin ayrı ayrı eylem yapıp, diğerlerinin bu eylemleri desteklemesini eylem birliği olarak görmüyoruz. (Eylemler için tek elden karar alacak bir komite (veya bu işlevi yerine getirecek bir organ) oluşturulmalıdır.

d) Sloganlar, bildiriler, afişler vs. mümkün olduğu kadar ortak hazırlanmalıdır. Bu gerçekleşirse, EYLEMDE BİRLİK AJİTASYON VE PROPAGANDA DA serbestlik ilkesi uygulanmalıdır.

e) 2 NİSAN 1977 tarihinde yapılacak toplantıya bütün dernekler ikiye temsilci ile katılacaktır. Yurtsever ve devrimci yayın organlarında birer temsilci ile katılması sağlanacaktır. Toplantıya katılacak her dernek temsilcisinin ve gazete temsilcilerinin birer oyu olacaktır. Toplantı tüm yurtsever ve devrimcilere açık olarak yapılacaktır. Ve toplantıya katılanların söz hakkı olacaktır. Oylamaya ise temsilcilerin katılması önerimizdir.

f) Toplantıdan önce dernekler, eylem birliğini dernek üyeleri ile tartışarak en geniş kitlenin katılması ve düşüncelerinin alınması sağlanmalıdır.

g) Bielefeld'de yapılan toplantıya şu dernekler katılmıştır: Hagen Türkiyeli işçi öğ. Der. M. Gladbach Türkiyeli işçi öğ. dayanışma Birliği. Goslar ve çevresi işçi Der. Berlin Kültür ve Dayanışma Der. Vazlum işçi Der. Duisburg-Hochfold işçi Der. ATİF (Gözlemci), Köln Yüksek Öğ. Der. (Gözlemci) Amsterdam işçi Der.

ATIF'İN GÖRÜŞÜ

BÖLÜCÜLÜK YIKILMAYA MAHKUMDUR

Değerli arkadaşlar, elimize "bazı dernekler ve dernekleşme çabası içinde bulunan bazı gurupların" hazırladığı bir "eylem birliği platformu" geçti. Platformu hazırlayan arkadaşlar ATİF'e ATÖF'e bağlı bulunan bütün dernekleri bu platformu tartışmaya, ve bir eylem birliği komitesi kurmak için yapılacak toplantıya katılmaya davet ediyorlar. Biz böyle bir çağrıyı samimi ve gerçekten yurtdışındaki yurtseverlerin birliğini sağlamaya yönelik bir çağrı olarak görmüyoruz. Bu görüşümüzü aşağıda sebep lendirmeye çalışacağız:

Öncelikle bu çağrıyla yapılmak istenen şeye; yani çağrının amacına bakalım. Çağrıyı hazırlayan arkadaşlar yurtdışında devrimci ve yurtseverlerin eylem birliğinin gerekli olduğunu; böyle bir eylem birliğinin sağlanmasının "Faşizme karşı mücadeleyi hızlandıracğını, öte yandan da halkın ve devrimcilerin birliği yönünde önemli adım olacağını" söylüyorlar.

Yani çağrının amacı görünüşte "Yurtdışındaki yurtsever ve devrimcilerin eylem birliğini" sağlamaktır. Bunun ötesinde, devrimcilerin birliğine "hizmet etmektir.

Çağrıyı yapan arkadaşlar daha sonra "Eylem birliğinden" ne anladıklarını açıklıyorlar. Şöyle diyorlar; Eylem birliğinden anladığımız eylemlerin ortaklaşa yapılmasıdır. Biz bu eylem birliğini kısa bir süre veya bir kaç eylem için önermiyoruz. Amacımız uzun süreli bir eylem birliğinin sağlanmasıdır. Eylemler için tek elden karar alacak bir komite (veya bu işlevi yerine getirecek bir organ oluşturulmalıdır.)

Görüldüğü gibi çağrıyı yapan arkadaşların kafasında "eylem birliği" ile "ortak eylem" konusunda açık fikirler yoktur.

Arkadaşlar bu iki şeyi birbirine karıştırmaktadırlar. Bu kendini en açık bir biçimde "eylem birliğinden anladığımız eylemlerin ortaklaşa yapılmasıdır" ifadesinde kendini göstermektedir. Önce bu ifade muğlak bir ifadedir. Ne demektir "eylemlerin ortaklaşa yapılması"? Bu eylemlerin en ince noktasına kadar ortaklaşa hazırlanması, ortaklaşa yürütülmesi, eylem öncesinde ve içinde ortaklaşa ajitasyon ve propaganda mıdır? Yoksa "ajitasyon ve propaganda serbestlik" temelinde, çeşitli gurupların güçlerini bir noktada birleştirmesi midir?

Hazırlanan "eylem birliği platformu metninde" bu nokta açık değildir.

Biz hiç bir yanlış anlamaya meydan vermemek için EYLEM BİRLİĞİ VE ORTAK EYLEM KONUSUNDAKİ anlayışımızı ortaya koymak istiyoruz:

Eylem birliği ve ortak eylem ayrı ayrı şeylerdir. Eylem birliği, değişik görüşlere sahip çeşitli örgütlerin, herhangi bir eylem için güçlerini bir noktada bir araya getirmesidir. Eylem birliğinin oluşması için gerekli tek temel, eylemin yönlendiği hedefte birlişilmesidir. (Bir başka deyişle, çeşitli görüşlere sahip örgütler gruplar kişiler, yönelimini doğru buldukları bir eylem içinde güçlerini bir araya getirirler. Eylem birliğinde her örgüt için "Ajitasyon ve propaganda serbestlik" ilkesi uygulanır. Eylem birliği, tek tek eylemler için kurulur, kısa sürelidir, geçicidir. Eylem birlikleri mümkün olan en az ortak görüş temelinde kurulduğu için (Yalnızca

eylemin yönlendiği esas hedefi tesbit etmek eylemin birliği için yeterlidir) Herhangi bir hedefe varmak yolunda en geniş desteği sağlamak için en doğru yoldur.

Somut olarak eylem birliği şöyle olur. Herhangi bir örgüt, doğru gördüğü bir eylemi ortaya koyar. Diğer örgüt, gurup ve kişileri de çağırır. Düzenlenen eylemin yönlimini doğru bulan örgüt, grup ve kişiler, eylemi düzenleyen örgüt, grup ve kişilerin çeşitli görüşlerini doğru bulmasa bile; eylemin yönelimini ve hedefini doğru bulursa, kendi gücünü seferber ederek eyleme katılır. ve doğru bulduğu ajitasyon ve propaganda yapar.

Eylem birliğinin tek şartı, yapılan eylemin yönelimi üzerinde birleşmek olduğuna göre; eylem birliklerinde en geniş desteğin sağlanabileceği açıktır. Aralarında temel noktalarda görüş ayrılıkları bulunan örgütler bile "eylem birliği" yapabilirler.

Eylem birliği çeşitli görüşler savunan örgüt grup ve kişiler arasındaki birliğin en basit şeklidir. Her "eylem birliği" somut olarak ele alınmalıdır. "Eylem birliği" somut eylemler için kurulduğu için her eylemde yeniden kurulur. "Uzun süreli" devamlı "eylem birliği" diye bir şey; eylem birliğinin kendisi ile çelişme halindedir. Herhangi bir eylem somut olarak tespit edmeden, genel anlamda bir eylem birliğinden söz etmek yanlıştır.

Ortak eylem eylem birliğinden ayrı şeydir. Ortak eylem; çeşitli örgütlerin bir eylem içinde eylemi ilgilendiren her konuda tam olarak birleşmesi ile olur. Ortak eylem düzenlemek isteyen örgüt, grup ve kişiler bir araya gelirler. Düzenlenecek eylemi en ince noktasına kadar ortaklaşa hazırlarlar. Gerek eylemin hazırlığı sırasında, gerek eylemin içinde; ajitasyon ve propaganda serbestlik söz konusu değildir. Ortak eylemde, ajitasyon ve propaganda da ortaklaşa yapılır. Hiç bir örgüt, grup veya kişi, ortak eylem içinde kendi bağımsız ajitasyon ve propagandasını yapamaz. Ortak eylemin niteliği bu olduğu için ortak eylem aynı niteliğe sahip örgütler arasında söz konusu olur. Nitelikleri ayrı olan örgütler, bir tek eylem için bile olsa aynı şeyleri söyleyemeyecekleri için; bunlar arasında ortak eylem söz konusu olamaz.

ATİF, bugüne dek kendi niteliğinde örgütlerle (mesela ATÖF le) ortak eylemlere; kendi niteliğinde olmayan örgütlerle (mesela çeşitli siyasi partilerle) eylem birliklerine girmiştir.

Bugün ATİF dışında "Kitle derneği" olduğu iddiasında bulunan bazı işçi Dernekleri vardır. Eylem birliği platformu metni'nin hazırlayıcıları da bu derneklerin temsilcileridir. ATİF bu arkadaşlarla ortak eylem düzenlemek için girişimlerde bulunmuş; ancak arkadaşların yanlış kitle derneği anlayışı bundan kaynaklanan yanlış eylem birliği anlayışları sonucu herhangi bir ortak eylem söz konusu olmamıştır. ATİF ortak eylem mümkün olmayınca, arkadaşlarla eylem birlikleri kurmanın yollarını aramış; ve çeşitli eylem birliklerine girmiştir.

"Eylem birliği platformu metnini" hazırlayan arkadaşlar eylem birliği ile ortak eylemi birbirine karıştırmakta, meseleyi içinden çıkılmaz bir hale getirmektedirler. Arkadaşların eylem birliğinden anla-

dıkları gerçekte ortak eylemdir. Arkadaşlar bir yandan "eylem birliğinden" söz ediyor bir yandan da "Biz bu eylem birliğini (!) kısa süre veya bir kaç eylem için önermiyoruz. "Macamız uzun süreli bir eylem birliğinin sağlanmasıdır. Şimdiye kadar yapıldığı gibi her derneğin ayrı ayrı eylem yapıp, diğerlerinin bu eylemleri desteklemesini eylem birliği olarak görmüyoruz" diyorlar. Ama yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi "eylem birliği" denen şey, tam da arkadaşların "eylem birliği olarak görmüyoruz" dedikleri şeydir. Eylem birliği "denen şey tabiatı gereği" kısa sürelidir "bir (bir kaç değil) eylem içindir. Uzun süreli bir eylem birliği'nden söz etmek, "eylem birliği'nin ne olduğunu kavramamak demektir. Arkadaşlar soyut bir takım

"eylem" tasarıları üzerinde "eylem birliği" kurulacağını sanıyorlarsa, yanılıyorlar. "Eylem birliği" somut eylemler temelinde kurulur. Eylem birliği, eylem için, eylem içinde kurulur. Gerisi boş laftır.

Uzun süreli eylem birliğinden arkadaşların anladığı şudur: Çeşitli kitle derneği temsilcileri, ve birtakım yayın organlarının temsilcileri bir araya gelecekler; bir platform temeli üzerinde birleşecekler aralarında bir yönetim kademesi seçeceklerdir. Yani bir örgüt içinde birleşeceklerdir. Yani arkadaşların teklifi özünde yeni bir federasyon kurmaaktır.

Onlar bunu da açıkça ortaya koyacak cesareti kendilerinde görememekte, kıvırtmaktadırlar. Çünkü bugün Almanyada gerek işçi derneklerin, gerekse öğrenci derneklerinin bir üst örgütü vardır. Kendine yurtsever ve devrimci diyen herkes; her örgüt eğer gerçekten samimi ise; ve var olan bu üst örgütler faşizme ve emperyalizme hizmet etmiyorsa; bunların içine girer çalışır. Yanlışları mücadele ile düzeltir. Böyle davranmayan; kendine ne kadar yurtsever devrimci derse desin; hangi sıfat altında ortaya çıkarsa çıksın; birliğe değil bölünmeye hizmet eder; Bütüne değil tekkesine hizmet eder; devrime değil, karşı devrime hizmet eder.

"Eylem birliği platformu metnini" hazırlayan arkadaşlar "Eylemler için tek elden karar alacak bir komite" kurulmasını istiyorlar. Böyle bir komite bir federasyon yönetim kademesinden başka nedir? Eğer böyle bir komite kurabilecek durumdaysak aramızdaki görüş ayrılıkları bir örgüt içinde birlişmemizi engellemez durumdadır. Durum böyleyse biz bu platformu hazırlayan arkadaşlara soruyoruz: İşçi derneği iseniz, neden ATİF'e üye olmuyorsunuz? Öğrenci derneği iseniz neden ATÖF'e üye olmuyorsunuz?

ATİF ve ATÖF bizim görebildiğimiz kadarıyla faşizme-emperyalizme sosyal-faşizme sosyal-emperyalizme-komprador kapitalizme, feodalizme ve her türlü gericilğe karşı olan örgütlerdir. Bugüne kadar bunun tersini kimse ispat edemedi. Böyle bir durumda kendine yursever ve devrimci diyen kişi ve örgütlerin yapacağı tek doğru şey, var olan bu örgütler içine girip çalışmaktır. Biz gerek ATİF in gerek ATÖF ün hiç hatasız olduğu iddiasında değiliz. Ancak hataların mücadele ile ve içinde düzeltebileceğini söylüyoruz.

ATİF ve ATÖF programları temelinde bütün yurtsever ve devrimci işçi ve öğrenci Derneklerinin birleşebileceğini söylüyoruz.

Açıktır ki ATİF ve ATÖF'ün var olduğu bir durumda yeni bir örgütlenmeye gitmek, bölücülüğten başka bir şey değildir. İşte biz "Eylem birliği platform metni"ni bu anlayışla yazıldığı için bir bütün olarak red ediyoruz.

Eylem birliği platformunu hazırlayan arkadaşlar "Birliği sağlama" "mücadeleyi bölük pörçülüğten" kurtarma amacına hizmet ettiklerini söylüyorlar. Gerçekte ise yaptıkları bölünmeye hizmet; var olan federasyonları yokmuş gibi göstermek, bölük pörçülüğü artırmaktır. Arkadaşların tavrı "birlik, çığlıkları atarak, bölünmeye hizmet etmek"tir. Onlar birlik çığlıkları atarak, kendilerini birlik kendileri dışındaki herkesi ayrılık yanlısı olarak göstermek istiyorlar. Yaptıkları siyasi sahtekarlıktır. Bugün Almanya capında işçi ve öğrencilerin birliği yolunda atılan en önemli adımlar kuşkusuz ATİF ve ATÖF tür. Bugün Almanyadaki Türkiyeliler için yurtsever ve devrimci olmanın; birlik yanlısı olmanın bir ölçütüde, bu teşkilatlara takınılan tavidir.

Faşistler ve sosyal faşistlerin, her türlü devrim düşmanının bu teşkilatlara karşı tavrı açıktır. Butün devrim düşmanları hakim sınıflar ve onların yordakçıları bugün ATİF ve ATÖF e düşmandır. Onların amacı bu teşkilatları yıkmaktır.

Yurtseverlerin ve devrimcilerin de ATİF ve ATÖF e karşı tavrı açıktır. Yurtsever ve devrimciler ATİF ve ATÖF içinde çalışmakta; ATİF ve ATÖF ün Faşizme-Sosyal Faşizme; Komprador kapitalizme, feodalizme karşı mücadele araçları olarak gelişmesine güçlenmesine çabalamaktadır.

"Eylem Birliği platformu metni"ni hazırlayan arkadaşlar, görüşümüze göre ATİF ve ATÖF konusunda açık bir tavır takınmayıp, orta yol tutturmaya çalışıyorlar. Bu son tahlilde onları hakim sınıfların safına itiyor. Biz arkadaşları bir kere daha uyarıp ATİF ve ATÖF'e karşı tavrılarını bir kez daha gözden geçirmeye çağırıyoruz.

Biz "Eylem birliği platformu"nu hazırlayan arkadaşları; bölücü tekkeci partilerini terk etmeye ATİF ve ATÖF içinde birleşmeye çağırıyoruz. Tek doğru davranışın bu olacağı kanındayız. Biz yukarıda platformun birliğe hizmet etmediği, bölücü olduğu açısından bir bütün olarak red ettiğimizi; belirttik. Aşağıda da platformda gördüğümüz, ve platformu hazırlayan arkadaşlarla aramızdaki görüş ayrılıklarını dile getiren hatalar konusunda görüşlerimizi ortaya koyacağız.

Görüşümüze göre, "Platform hazırlayıcısı dernekçi arkadaşlarla ATİF deki arkadaşların anlaşamadıkları esas nokta kitle derneği anlayışıdır. ATİF kitle derneklerinin, legal teşkilatlar olmasından yola çıkmakta; bu teşkilatların genel anti-emperyalist-anti faşist bir çizgide tutulmasını savunmaktadır. ATİF'in anlayışına göre, Türkiye devriminin stratejik ve sorunlarını çözmek, ATİF içinde birleşen kitle teşkilatlarının görevi değildir. Nitekim ATİF'in programı, genel anlamda faşizme-emperyalizme karşı tavır takınmakta; ATİF halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin yanında olduğunu ilan etmektedir. ATİF Türkiye devriminin stratejik ve taktik sorunları üzerine

bir siyasi teşkilatla polemige girmemektedir. Bu doğru bir tavidir. ATİF'in anlayışına göre Türkiye devrim ATİF gibi legal kitle teşkilatları aracılığıyla yapılmayacaktır. ATİF gibi legal kitle teşkilatları devrime dolaylı olarak hizmet eden araçlardır. Bu böyle olduğu içinde ATİF in kendi çözemeyeceği meselelerde fikir yürütmesi, a) kitlelere yanlış bilginç verme açısından (Devrimin legal kitle dernekleri üzerinden onlar aracılığıyla yapılabileceği bilinci) b) ATİF içinde toplanan kitlenin şu veya bu teşkilatın savunucusu olarak ortaya çıkması açısından (güvenlik) c) ATİF derneklerinin giderek bir siyasi teşkilatın görüşlerini savunan dernekler olması yönünde gelişmesi; kitle derneği niteliğini kaybetmesi açısından zararlıdır.

Platform yazarları ATİF'in bu kitle derneği anlayışına karşıdır. Onların anlayışına göre, kitle dernekleri Türkiye'deki bir siyasi partinin yan örgütü olarak çalışmalıdır. Bu açık biçimde hazırladıkları platformda ortaya çıkıyor. Arkadaşlar yeni bir federasyon oluşturmak içinde yola çıkıyorlar. Bu yeni Federasyonun kurulmasına temel olacak bir platform hazırlıyorlar: Bu platformda da şu tespit yapıyorlar:

"...Ama biz biliyoruz ki bugün ülkemizde böyle bir parti (Arkadaşlar proletarya partisini kastediyorlar) ve halk cephesi yoktur

Şimdi: mesele biz biliyoruz ki demekle hal olmuyor arkadaşlar. İçimizde Türkiye'de "Proletarya partisinin olduğu" görüşünde olanlar da vardır. Ve Proletarya partisinin varlığı veya yokluğu, bunun nasıl olacağı meselesinin tartışılacağı yer de, legal kitle dernekleri değildir. platform yazıcıları böylece Türkiye'de proletarya partisinin varlığı, ya da yokluğu meselesini bir Federasyon kuruluşuna (Onlar buna uzun süreli eylem birliği diyor) temel yapıyorlar. Bu onların yanlış kitle derneği anlayışından kaynaklanıyor.

Arkadaşlar yine devrimin temel meselerinden bir olan devrimin silahları meselesini platformda bir çırpıda hal ediveriyorlar. Arkadaşlar şöyle diyorlar. "Çok açıktır ki faşizme ve emperyalizme karşı verilecek mücadele güçlü bir proletarya partisi ve onun öncülüğündeki güçlü bir halk cephesinin varlığı ile sürdürülebilir."

Şimdi bizim görüşümüze göre, bir kitle derneğinin platformunda böyle tespitler yapmaya hiç gerek yoktur. Çünkü kitle derneği parti değildir, onun içinde "Partinin önderliğini" kabul etmeyenlerde bulunabilir, bulunacaktır. Daha baştan, partinin öncülüğünü şart koşturmak, sapla samanı birbirine karıştırmaktır. Yine arkadaşlar, platformun başında bir dünya tahlili getiriyorlar. Görüşümüze göre, kitle derneğinin platformunda, kısaca da olsa bir dünya tahlili doğrudur. Kitle derneği dünyadaki gelişmeler karşısında şu veya bu şekilde tavır takınmak zorundadırlar. Bunun için bu tavrı önceden belirlemeli, dünyada yerini belirlemelidir. Dünya tahlili bunun için gereklidir.

Görüşümüze göre, arkadaşların dünya tahlili yapmaları doğru, ama yaptıkları dünya tahlili eksik, bunun için de yanlıştır. Arkadaşlar yaptıkları dünya tahlili yalnızca iki süper gücün hegemonya yer vermekte emperyalizm le, iki süper gücün eşitlemekte; iki süper güç adı verilen Amerikan emperyalizmi ve Sovyet-Sosyal Emperyalizmi dışında kalan emperyalist güçleri; özellikle avrupadaki emperyalist devletleri unutu-

vermektedirler. AET deki emperyalist devletlerin, özellikle de batı alman emperyalizminin ülkemizdeki durumu göz önüne alınırsa, bu unutkanlığın vehameti ortaya çıkar.

Arkadaşların siyasi alandaki bu sakat görüşleri, örgütsel alanda da kurulmak ismen federasyonun (Onlar uzun süreli eylem birliği diyor) kuruluşu için getirilen teklifte kendini gösteriyor. Kurulacak federasyon a) kitle dernekleri temsilcilerinden b) Yayın organı temsilcilerinden oluşan bir toplantıda kurulacak. Yani kitle dernekleri yayın organlarını federasyonu kurulacak. Bu niteliği birbirinden ayrı şeyleri bir teşkilat içinde birleştirmeye çalışmak, sapla samanı birbirine karıştırmaktır. Kitle dernekleri içinde şu veya bu siyasi teşkilatın görüşlerini savunan arkadaşlar, şu veya bu yayın organını okuyan ve yayan kişiler vardır. Ancak bu kişiler kitle derneği içinde a) veya b adlı teşkilatın görüşlerini savundukları için değil, işçi veya öğrenci oldukları için vardır. Onlar kitle derneği yönetimine a veya b teşkilatının adayı olarak değil, a veya b teşkilatının işlerini yürütmek için değil, kitle derneğinin içinde de teşkilatlanan kitlenin adayı olarak, kitle derneğinin işlerini yürütmek için seçilir. Meseleye böyle yaklaşmayanların kitle derneği, a veya b teşkilatının legal görüntüsü olmaktan kurtulamaz. İşte platform yazıcılarının kitle derneği anlayışı böyle tekkeci bir anlayıştır.

Aslında platformda eleştirilecek daha bir çok mesele vardır. Ama bu bizi esas meseleden uzak laştıracığı için biz yalnızca ana meselere dokunmakla yetindik.

Son olarak platform yazıcısı arkadaşların yönetimine değinmek istiyoruz. Platform yazıcısı arkadaşlar bugün ATİF ve ATÖF'ün yönetici kademelerini, bu teşkilatların bütününi temsil eden meşru organları olarak görmüyor. Arkadaşların ATİF ve ATÖF üye dernekleriyle ATİF ve ATÖF yönetimleri arasında ikilik çıkarmaya çalışıyor. Bunu da hazırladığı platformu hem ATİF ATÖF yönetimine hem de ATİF ATÖF üyesi derneklere göndererek yapıyor.

Arkadaşlara şunu hatırlatalım: ATİF ve ATÖF yönetimleri bu teşkilatların resmi kurullarında secilmiş meşru yönetimlerdir. Bu yönetimler bir dahaki genel kurula kadar ATİF ve ATÖF teşkilatlarının yönetme göreviyle yükümlüdürler. Bunların alacağı kararlar bütün teşkilat için geçerlidir. Bu yüzden eğer ATİF ve ATÖF ten herhangi bir dileğiniz varsa, o zaman ATİF ve ATÖF yönetimine müracat etmeniz yeterlidir.

Bunun aksi bir davranış içine girmeniz, ATİF ve ATÖF yönetimini zayıflatmak amacını gütmektedir. Pratiginiz bölücü bir pratiktir. Sizden istediğimiz bölücülüğü terketmeniz, Birlik üzerine uzun laflar yerine, pratikte birliğe yönelmenizdir.

KAHROLSUN EMPERYALİZM!

KAHROLSUN KOMPRADOR KAPİTALİZM!

KAHROLSUN FEODALİZM!

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL EMPERYALİZM!

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!

YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

YAŞASIN ALMANYADAKİ YURTSEVER TÜRKİYELİLERİN KİTLE TEŞKİLATLARI ATİF VE ATÖF

ATİF YK ADINA BAŞKAN E. YURDAKAN

NEYİ SEÇMELİ?

Yarı sömürge-Yarı Feodal ülkelerin; emperyalizmin işbirlikçisi komprador burjuvazi ve feodal artıkların (Aşalığın-tefeciliğin) sözcüsü hükümetler dış siyasetlerinde de iç siyasetlerinde de yapıları itibarıyla kaypaktırlar. Şartlar nasıl geriktirirse kocalam gibi renk değişti. Yedi kocalı Hüzmüz'e benzerler. Ülkemizden örnek vermek gerek irse durum şöyledir; ABD emperyalizminin kucagında otururken Sovyet Sosyal emperyalizmine göz kırpar, Sovyet buldukça kendisini onun kollarına atmaya çalışır. Tabii ki bu arada da genç sevgilisi Batı Avrupa emperyalizmini (Özellikle Batı Alman emperyalizmini) de hiç belli şekilde ihmal etmez. Yarı sömürge yarı feodal ülkelerin hükümetlerinin bu yapıları, dış siyasette bir ona bir buna yaklaşımları bağimsizliklerinden değil, yedi kocalı hüzmüz tabiatlarından.

Bildiğimiz gibi bu yıl ülkemizde "hür demokratik" nizamın icabı" seçimler yapılacaktır. Bu seçimlerde; bundan önceki yıllarda olduğu gibi burjuvazi ve feodal artıkların (aşalık-tefeciliğin) amerikan-çı kanadı AP ile avrupacı kanadı CHP nin çıkar çatışmalarının seçiminden öteye gitmeyecek. Son günlerde iyice deşifre olmasına rağmen batı alman emperyalizminin temsilcisi patron ağa siyasetinin sözcüsü CHP nin şansı, diğer patron ağa partisi AP'ye oranla daha fazladır; çünkü o CHP ki halkımızın sömürülmesinden, ABD sömürüsüne yakın bir payı alan avrupa emperyalizminin yarıdışkılığını, işbirlikçiliğini yapmaktadır. Hal böyle olunca batı avrupa emperyalizmi doğal olarak CHP yi hükümeti veya hükümetin kuvvetli bir kanadı yapmak için var gücüyle çalışacaktır. Diğer taraftan CHP nin muhalefette olmasından dolayı, reformist vaadlerle demokratik! havarisi kesilmesi, ağırlar ve tefecilerin gerici propagandası, Sovyet Sosyal Emperyalizminin ülkemizde hegemonya kurma çabaları çerçevesinde; güçsüz oldukları ülkelere bir süre avrupa emperyalizminin ardına gizlenme siyaseti besleme basını ve DISK'i CHP lehinde çalıştırması, CHP nin şansını artıran unsurlardan başlıcalarıdır.

Halkımızın baş düşmanı amerikan emperyalizminin sadık uşağı AP ağı ve patronları da iktidarın bütün nimetlerinden faydalanıp yerinden kalkmak için cesitli

oyunlar çevirmekte ve üstün bir çaba göstermektedir. Faşist MHP nin faşist taban oluşturma için iplerini salıvermiştir. MSP nin din'i siyasete alet etmesinde (ki bu kendi silahıdır) ve yönetimde türlü zorluklar çıkartmasına hiç aldırmamakta aksline bunları kendisine oy toplamak için iyi bir malzeme olarak kullanmaktadır.

emperyalizmin sömürüsü, devamlı büyüyen işsizlik, devamlı büyüyen gelir dağılımı eşitsizliği ve devamlı fiyat artışları olarak kitlelere yansımaktadır. Bu adı oyun, kitlelerin gözü önünde oynandığından işin bilincine varanının sayısı gün geçtikçe artmaktadır... İşçi grev ve direnişleriyle, köylü, köylü toprak işgalleriyle ve öğrenci gençlik boykot ve yürüyüşleriyle bu kokmuş düzenin bozukluklarını daha fazla kitlelere duyurmaya çalışmaktadır. Hakim sınıflar şimdilik ellerinde olan faşist devlet makinasını bu eylemleri, kırmak, geniş halk kitlelerine bilinç taşıyan bu hareketleri yansıtmak için üstüne bir gayret göstermektedir. Faşist ordu ve polisi bugüne kadar yüzlerce devrimciyi hunharca katletmiş, zindanlara, ölüme çağ dışı işkencelerden geçirmişlerdir. Atmış bu ordu bu poliste Alilerde Mehmetlerden yani halktan yani bizden meydana gelmiştir ama emperyalist talan ve sömürünün devam etmesinde çıkartı olan ve görevleri emperyalizmin ülkemizdeki ve orta doğudaki çıkarlarının bekçiliği olan bu ordu, emperyalizme göbeğinden bağlıdır. Gıydıkları potinden yurtsever devrimcilere toprak isteyen köylülere sıklıkları silaha kadar emperyalist ülkelerden gelir, kilit noktalar gelmiş komutanların çoğu Amerikalı, usaklık tahsili görmüşlerdir, ve ateşli birer amerikan hayrındırlar, dolayısıyla astlarında bu doğrultuda şartlandırlar, erin eğitimini bile amerikanca yaptırırlar. Orduda görev alan herkes hiç hak etmedikleri bir düzeyde yaşarlar bu fakir halkın emekleriyle et kuyruklarında ötürken, işçileri, öğrencileri, ilericileri yurtsever öğrenciler sokak ortasında ötürken, yoksul köylüsü bir kilo bulgur için günün doğuşundan batışına kadar çalışırken, bu yoksul halkın çocukları ekmek parası için satıldıkları dış ülkelerde üçüncü sınıf insan muamelesi görürken; İşte onlar yine bizim verdiğimiz vergilerle bey gibi yaşarlar, bizden gömderdiğimiz dövizlerle emperyalistlerin ülkemizdeki ve orta doğudaki çıkarlarına bekçilik yapmak için modern ölüm makinaları

alırlar. Emperyalist çıkarlar doğrultusunda burjuva hükümetleri değiştirmek ellerindedir. Yeni iktidarlarda her dönem bu şanlı Türk ordusu vardır ama ipleri emperyalizmin elinde olan bir ordu, bir avuç satılmış,

polis yetkilileri de emperyalizmin devamlı maaşlı hizmet erleridir. Emperyalizmin bu teşkilatları, dünyanın her yerinde yarı sömürge hale getirdiği ülkelere. Halkın mücadelesini kırmak için faşist bir baskı aracı olarak kullanır. İşte genel görünümde, hür demokratik seçimler! gidiyoruz, halkın gelişen devrimci potansiyelini kırmak için, emperyalizmin tutarlı ve akıllı sözcülere itiyacı var. Bu gerici ve ırkçı milliyetçi cephenin cıvıya çıktığı, her kaffadan bir ses çıkarmaya başladığı.

Emperyalistler halkın yükselen devrimci mücadelesinin her geçen gün arttığını farkındalar, hırsı acil çözüm yolu arıyorlar bu bir Muhturada olabilir, yer seçimde olabilir, veya sıkı yönetimde olabilir. AP kaalisyon hükümetiyle elde etmiş olduğu avantajlarını kaybetmemek için bir takım çevrelere tavizkar davranmasıyla bu seçim normal zamandada olabilir.

Şu günlerde bir sürü yüzüstü köy, şehir şehir dolaşıp duracaklar; aman oyunu bana ver öbürleri "kaka" diyecekler, olmadık vadelerde bulunacaklar birbirlerinin türlü türlü çamaşırlarını, namusuzluklarını çıkaracaklardır ortaya. (Gelin söyledikleri tek doğru da bu) sonra 450 baş satılmış Emperyalist vekili birdahaki seçimlere kadar halkı ilgisine kemigine dek sömürtecek ve sömürecek.

Haydi'in beyler seçim, Hür! Demokratik nizam icabı cellatlarımızı seçme bakın Emperyalistler bağışladılar bize. Her ne kadar istedikleri zaman hükümetleri değiştirebiliyorlarsada usulen dört senede bir gösterdikleri adaylara oy vermenizi isterler. Böylece kendimiz seçmiş oluruz. Emperyalistlerin iş birlikçisi olan Kompradorların kuklalarını, Aslında değişen bir şey yok tek nokta bu (A.gider B.gelir B.gider A.gelir) Ama emperyalist talan hiç gitmez. Çünkü o iktidara her zaman hakimdir. İktidarın ipleri elindedir. Bu ipleri o kadar iyi kullanır ki, kardeşi kardeşi kırdırır. Polisi, işçisinin, öğrencisinin, gençlerin, Jandarmayı köylünün üzerine salıverir. Yada orduyu devrimci avına çıkarır. Biz seçmek zorunda bırakılırız bu emperyalistlerin sözcüsü bayları..

Ne dersiniz; bu oyun devam etsinmi?...!

ABDULLAH YALÇIN

İŞÇİ DÜŞMANLARININ KURULTAYI

Baş tarafı 1. sayfada

haline geldiler. Sosyal faşistler Türkiye'de işçilerden tecrit oldukları için, işçi federasyonu maskesini yüzlerine geçirirler. Bu maskede onların işçi düşmanı yüzlerini gizleyemez.

Sosyal faşistlerin düzenlediği "işçi kurultayına" katılan derneklerin çoğunluğu tabanı olmayan tabele dernekleridir. Buna örnek olarak B. Berlindeki sosyal faşist dernekleri verebiliriz. "İşçi kurultayına B. Berlin'den on derneği temsil eden 70 delegat katıldı. Bu sayı sosyal faşistlerin B. Berlin'de olan tüm güçleridir. "Türk toplumcular ocağı", "Türkiye kadınlar derneği", "Türkiye gençlik derneği", "Türkiye öğretmenler derneği", "Türkiye demokratik işçi derneği", "Akademikler ve sanatkarlar derneği" v.s. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bu derneklerin tabanı ve yöneticisi 70 kişiyi geçmez.

Sosyal faşistler "işçi kurultayının" yapılmasında, sosyal demokrat dernekleri kendilerine alet ettiler. Bunu anlayan sosyal demokrat dernekler basına şu açıklamayı yaptılar: "İşçi kurultayında kurulan FİDEF le bir ilimiz yoktur".

Tercüman gazetesinin yaptığı "işçi kurultayı" ile Sosyal faşistlerin yaptığı "işçi kurultayı" arasında özünde bir fark yoktur. İkisi de emperyalizmin hizmetinde. Tercüman gazetesi işçi sınıfını ABD emperyalizminin peşine takmak istiyor, sosyal faşistler ise işçi sınıfını sovyet sosyal emperyalizminin peşine takmak istiyor. Yine bu sosyal faşistler kendilerinin açık yüzünü söyleyen ve kendilerini işçilerden tecrit eden yurtseverlere kudurmuşcasına saldırıyorlar. Bunların örneğini Frankfurt'ta, Londra'da ve B. Berlin'de gördük. Türkiye'de ise her zaman görmekteyiz.

CHP batı Avrupa emperyalist devletlerinin Türkiye'deki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının Avrupalı kanadının siyasi temsilcisidir.

Sınıfsal yapı itibarı ile CHP işçi sınıfının, yoksul köylülerin ve tüm halkımızın düşmanıdır. CHP iktidara gelince de hiçbir bir şey olmayacak. Halkımız üzerinde var olan faşist diktatörlük devam edecektir. İşçilerden ve halktan yana olduğunu söyleyen sosyal faşistler, seçimlerde CHP yi destekleme kararı aldı. "Bu ne pehriz bu ne lahane turşusu".

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANLARI
KAHROLSUN ABD VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM

GENÇLİĞİ YURTSEVER GENÇLİK HALİNE GETİRELİM

Bundan bir yıl önce Ober-Ramstadt ve Çevresindeki gençler bir "Gençlik Derneği" kurmuşlardı. Bazı çalışmalarda bulunan ve gençliği içinde bulunduğu "yoz ortamdan" kurtarmak için çaba sarfeden genç arkadaşlar, ikinci kongreyi de yaparak bu yolda bir adım daha ileri atmışlardır.

Mücadele gazetesinin Gençlik Derneğinin bir kısım üyesiyle yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

S-Derneğinizin kurulması hakkında kısa bilgi verirmisiniz?
C-Gençlik derneğimiz 15 Kasım 1975'de geçici Yönetim Kurulunu seçti. İlk kongreye 30 kadar üye katıldı. Fakat tüzüğümüz yoktu. Çalışma programımız ise istenilen şekilde değildi. Gerek tecrübesizlik, gerekse bilimsizlik yüzünden çalışmalarımız kısır kaldı.

S-Bilindiği gibi çevremizde çok sayıda gençlik olmasına rağmen, neden ilk kongreye az kitle katıldı?

C-Derneği kurmak için geniş bir çalışma yapılmadan dernek kuruldu. Bu yüzden kısa bir dönemde gençliği toparlayamadık.

S-Çevremizdeki gençliğin durumu nasıldı?
C-Çevremizdeki gençliğin büyük bir kısmı "yoz" bir şekilde idi. Kahve köşelerinde içki, ve kumar ile günlerini geçiriyorlardı. Derneksel çalışmaların başlaması ile kötü alışkanlıklar azaldı. Çalışmalarımızı en fazla aksatan şey Derneğimizin yerinin olmayışı idi. Bütün çabamıza rağmen Bürger meister bize bir yer vermedi.

S-Kuruluşun sonra hangi çalışmaları yaptınız?

C-Yukarıda da belirttiğimiz gibi yerimizin olmayışı çalışmalarımızı engelledi. Buna rağmen kültürel ve sportif çalışmalar yaptık. Özellikle Darmstadt işçi derneği bünyesinde çalışmalarımızı yürüttük. İlk önce bir tiyatro kolu kurarak Darmstadt işçi Derneğinin tiyatro koluyla çalışma yapıldı. Bir futbol takımı kurmak için çaba sarfettik ve muaffak olduk. Ayrıca Almanyada ATIF'İN insiyatifinde yapılmış anti-faşist, anti-emperyalist eylemlere katıldık. Somut olaylardan çıkarak gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist doğrultuda bilinçlenmesine çalıştık.

S-Bilindiği gibi ikinci kongreniz çevrede büyük ilgi gördü. Bunu neye bağlıyorsunuz?

C-Geçektende ilk dönem çalışmalar kısır olmasına rağmen, Genel Kurula çok sayıda

genç işçi arkadaş katıldı. Genel Kurulda 66 üye oy kullandı. Daha sonrada 15'in üzerinde üye kayıt oldu. Ana amacımız olan "Gençliği yozluktan kurtarmak ve yurtsever bir gençlik olarak yetiştirmek" kitleler tarafından benimsendi.

Bu doğrultudaki çalışmalar gerçekten de ürününü verdi diyebiliriz.

S-Derneğiniz önümüzdeki dönemde hangi çalışmaları yapmayı düşünüyor?

C-Yönetici arkadaşlar ilk önce belediyeden bir yer almak için uğraşmaktalar. Diğer taraftan düzenli bir futbol takımı kurulumu için çabalarla başlandı. Bu başarıldığı takdirde çevremizde sportif çalışmalarda bulunulacaktır. Ayrıca Türkiye'deki ilericiler yayınlarına abone olunarak genç arkadaşların olayları gerçek yönleriyle öğrenmeleri düşünülmektedir. Yer alındığı takdirde bir kitaplığın açılması ve kültürel çalışmaların başlamasını bekliyoruz.

S-Tüm bu çalışmalardaki amaç sizce nedir?
C-Daha öncede belirttik gibi bu sayede gençlik yozluktan kurtularak toplumcu, ilericici, yurtsever bir gençlik olacaktır. Böylelikle Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunulacaktır. Gençlik bu sayede siyasi gerçekleri daha iyi anlama olanağına bulacaktır. Gençliğin ırk, din, dil, milliyet gözetmeksizin birliği sağlanacaktır. Gençliğe karşılıklı sevgi, saygı, birlik ruhu aşılanacaktır.

S-Üyeler olarak dernekten ne bekliyorsunuz? Size düşen görevler nelerdir?

C-Hiç şüphesizki yönetici arkadaşlar, derneğimizin amaçları doğrultusunda çalışma yapmak için çaba sarfetmelidirler. Gerek fedakarlıkları, gerek çalışmalarını, gerekse toplum içerisinde hareketleriyle bizlere örnek olmalıdırlar. Gençliğin birliğini ve gençlik içerisinde hâlen hakim olan naoh hareketlerinin giderilmesi için çaba sarfetmeli, bu konuda gençliğe örnek olmalıdırlar.

MÜCADELE

DÖKÜLEN KAN YERDE KALMAZ

5 ölü; 200'ün üzerinde yaralı. Bu Uşakta faşistlerin saldırısı sonucu başlayan halk/polis-ordu çatışmasının ilk bilançosu.

Faşistler 16 Mart günü; Eğitim Enstitüsü önünden geçen Yay-Kur Yüksek Meslek Okulu öğrencileri üzerine saldırdılar. Bu saldırı sırasında devrimci öğrenci Haydar Öztürk tabanca kurşunuyla ağır yaralandı. Haydar Öztürk aynı gün kaldırıldığı Devlet Hastanesinde öldü.

17 Martta hastane önünde toplanan 5000'inin üzerinde devrimci Haydar Öztürk'ün cenazesini almak istedi. Hastane yetkililerinin ve polisin cenazeyi vermemek istemesi üzerine devrimciler hastaneye girerek polisin elinden cenazeyi zorla aldılar. Devrimciler şehir içinde Haydar Öztürk'ün cenazesini omuzlar üzerinde taşıyarak; Faşistleri lanetlediler. "Faşizme ölüm" sloganları Uşak'ta yankılandı. Binlerce kişi bu yürüyüşe katıldı. 17 Mart gecesi Uşak'ın etrafı çevre illerden takviye edilen ordu birliklerince kuşatıldı. Aynı gece çevre illerden getirilen binlerce toplum polisi Yay-Kur öğrencilerinin kaldığı okula ve yurtlara karşı saldırıya geçti. Devrimci öğrenciler faşist polisin bu alçakça saldırısına karşı yiğitçe direndiler. Öğrencilere vah-

şice saldıran polis ve ordu birlikleri; uzun süren çatışmadan sonra direnişi kırdılar. 200 öğrenci gözaltına alındı.

Çatışmalarda 100 lerce genç yaralandı. Polis okulda bir kız öğrencinin "ölü bulunduğunu" açıkladı.

18 Mart cuma günü şehirde halk gösterilere başladı. Halk gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını talip etti. Valinin evi taşlandı.

Çevreden getirilen ordu ve polis birlikleri gösteri yapan halkı dağıtmak için ateş açtılar.

Çatışmada üç kişi daha öldü. Fakat bütün baskılar ve cinayetler halkın direncini kıramadı. Göz altına alınanlar serbest bırakılmak zorunda kaldı.

Uşakta gelişen olaylar; sivil faşist sürülerle; resmi faşist güvenlik kuvvetlerinin nasıl bir arada çalıştığını bir kez daha gösterdi.

Uşakta gelişen olaylar; Faşistlerin nasıl azgınlaştığını gösterdi. Uşaktaki olaylar aynı zamanda halkın yükselen mücadelesinin faşist cinayetlerle durdurulamayacağını gösterdi.

ZANU TEMSİLCİLERİ...

YAŞASIN ZİMBABVE HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ :

Türkiyedeki faşistler; Zimbabve'deki ırkçı rejimle aynı olduğunu gösterdiler. Zimbabve halkı bilindiği gibi yıllardan beri ırkçılığa ve sömürücülüğe karşı amansız bir mücadele yürütmektedir.

Bu haklı mücadele bütün dünya halkları tarafından desteklenmektedir. Zimbabve halkının mücadelesini dünya halklarına duyurmak; ve bu mücadeleye destek sağlamak amacıyla; bir çok ülkelere geziler tertiplemektedirler.

Zanu temsilcileri, Mart ayı içinde de Türkiye'ye gelmişlerdir. Türk hakim sınıfları, Zanu temsilcilerinin, Zimbabve halkının sesini, Türkiye'de duyurmalarını engellemek için derhal saldırıya geçmişler ve Zanu temsilcilerini göz altına alıp sorguya çektikten sonra sınır dışı etmişlerdir.

Bu olay Türk faşistlerinin halk düşmanı yüzünü bir kez daha ortaya koymuştur. İrkçılar -Faşistler ve onların efendileri emperyalistler ne kadar saldırırsa saldırırsa; halkların devrimci mücadelesini ve kardeşliğini önleyemezler.

Yaşasın Zimbabve Halkının ırkçılığa ve Emperyalizme karşı mücadelesi !

Yaşasın Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi !

Yaşasın bütün dünya halklarının Emperyalizme karşı ortak mücadelesi !

1.3.1977-BALIKESİR

Balikesir'de 10 kadar faşist komandonun saldırısına uğrayan üç yurtseverden birisi ölmüş, diğer ikisi ise ağır şekilde yaralanmıştır.

Yaralıları Devlet Hastanesine götürülmüş; ancak nöbetçi doktor Tuncay Eliçim yaralıları hastaneye kabul etmemesi üzerine; SSK Hastanesine götürülen ağır yaralılarından Fahrettin Selvi kan kaybından ölmüştür.

3.3.1977-İZMİR

FAŞİST KOMANDOLARIN SALDIRISINDA YARALANAN İŞÇİ ÖLDÜ

"Halkın Kurtuluşu" adlı gazeteyi bir kahvede satan Harun Çiftçi adındaki işçi, komandoların saldırısına uğramıştır.

Ağır şekilde yaralanan işçi kurtulamazarak ölmüştür.

7.3.1977-TRABZON

HOPA'DA BİR ÖĞRETMEN FAŞİST KOMANDOLAR TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

AP Hopa İlçe Teşkilatının düzenlediği toplantıdan sonra; faşist komandolar devrimcilere saldırmıştır.

Polis bu olayda komandolarla beraber devrimcilere saldırarak coplamıştır.

Saldırı sırasında komandolar tarafından başından ağır yaralanan öğretmen Vural Ural ölmüştür.

12.3.1977: İSTANBUL

FAŞİST KOMANDOLAR İTÜ'DE BİR DEVRİMCİ ÖĞRENCİYİ ÖLDÜRDÜ

İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Maden Fakültesi öğrencilerinden, Salih Deniz ve Vedat Ergün okuldan çıkarılarken faşist komandoların saldırısına uğramışlardır.

Faşistler tarafından açılan yaygın ateş sonucunda ağır şekilde yaralanan devrimci öğrencilerden Salih Deniz ölmüştür. Vedat Ergün adlı öğrencinin durumu ise ağırdır.

21.2.1977-İSTANBUL

GİSLAVED GREVİNİ DESTEKLEYEN 4 BİN İŞÇİ GÖSTERİ YAPTI

İstanbul Eyüp Bahariye'de Kurulu Gıslaved Fabrikasında çalışan 1100 işçinin 26 Ocak 1976 tarihinde başlattığı grevi desteklemek amacıyla; 10 fabrikada çalışan 4 bin kadar işçi bir dayanışma gösterisi yapmıştır.

22.2.1977-BİGA

BİGA'DAKİ MADEN İŞÇİLERİNİN GREVİ SÜRÜYOR

Biga İlçesinin Helvacı köyünde bulunan Çomağ Helvacı Linyit Kömür İşletmesinde çalışan işçiler, Toplu İş Görüşmelerinde uyuşmazlık çıkması üzerine bir ay önce başlattıkları grev başarıyla devam ediyor.

Grevci işçiler şöyle diyor: "İşveren talep ettiğimiz ücretin ancak yüzde ellisini verebileceğini söylüyor. Oysa biz yüzde elli civarında üretim yapacağımızı söylemiyoruz. Bugün bizim iş kolunda çalışan işçilerin en düşük ücreti 75 Liradır. Üstelik biz her zaman 10 saat fazla çalışıyoruz. Çalışma koşullarımız çok kötüdür. Elimizdeki kömür araçları ilkelidir. Sağlık şartlarına aykırı yerlerde yaşıyoruz. Bu yüzden istediğimiz ücret zammı normaldir. Ve bu isteklerimiz kabul edilinceye kadar grevimizi sürdüreceğiz. Çan ve Biga İlçelerindeki halkla dayanışma içindeyiz."

4.3.1977-ANKARA

"Fruko-Tamek" Fabrikasının Ankaradaki iş yerinde Seydi Kaynak adındaki işçinin atılması üzerine; arkadaşlarının işten atılmasına karşı çıkan işçiler, işi bırakarak direnişe geçmişlerdir.

İşçilerin direnişe geçmesi üzerine, işveren Ankara'da gazoz dağıtımını yapamamıştır.

Direnişe tüm şoförler ve yardımcılarında katılmıştır.

BALIKESİR'DE GREVCİ İŞÇİLER İŞVEREN ALEYHİNE DAVA AÇTI

Balikesir'de kurulu, eski AP Milletvekillerinden Sıtkı Yırcalı'ya ait Kervansaray Lokanta ve Kafeteryasında grevde bulunan işçiler işveren aleyhine dava açmışlardır. Toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamadığı için 120 günden beri grevde bulunan işçiler, fazla mesai, yıllık izin ve bayram alacaklarından doğan borçların ödenmediği için işvereni mahkemeye vermişlerdir.

AMERİKAN HASTANESİNDE 300 İŞÇİ İŞİ BIRAKTI

İstanbul Nişantaşı semtinde kurulu Amerikan Hastanesinde çalışan 300 sağlık işçisi, toplu iş sözleşmesi imzalamak istemeyen işvereni protesto etmek amacıyla işi bırakmışlardır.

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach 360171

Banka hesap nr: BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56, Konto nr. 250 4298

Yazışma adresi : 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck : AGIT-DRUCK

DOSTU DÜŞMANI DOĞRU TESPİT EDELİM

Ocak ayı içinde, Berlin Türkiyeli İşçi-Gençlik Birliğinin, Köln ve Nürnberg'de düzenlediği "Pir Sultan" gecelerinde olaylar çıkmıştı. Bu olayları basit birer münakaşa görmek veya önemsemek, ilerde bir çok hataya yol açar kanısındayız. Diğer taraftan olayların ATİF kurucu üyelerinden Nürnberg İşçi-Gençlik Derneği ile ilgili olması, meseleyi dahada önemli kılmaktadır.

Olayları yaratanları, olayın yaratılışını, buna karşı yurtseverlerin tutumunu derli-toplu araştırıp, inceleyip, meseleye "birlik" açısından yaklaşmak ve sıhhatli bir tavır ortaya çıkarmak, bunda bünyemizdeki tüm yurtseverlere kavratmak önümüzdeki en büyük görevlerden biridir.

Nürnberg ve Köln işçi dernekleri olaylardan sonra birer bildiri yayınlayarak olayları eleştirmişlerdir. Biz hem bu bildirilere, hemde olay esnasında orada bulunan yurtseverlere dayanarak meseleyi inceledik.

Her şeyden önce, Berlin İşçi-Gençlik derneğindeki arkadaşlar kimdir? Bunlarla aramızdaki ayrılıklardan biri ve de bu olayların kaynağı "Sovyet-Sosyal Emperyalizmi" meselesidir. Biz Sovyetler Birliğinin "Sosyal Emperyalist" olduğunu vurgularken, bu arkadaşlar, "Modern Revizyonist (Sahte sosyalist)" olduğunu kabul etmektedir.

Diğer taraftan Sosyal-Emperyalist usakları ATİF, TDF'li sosyal faşistler ile, yukarıda bahsi geçen akım arasında "ayrılıklar" vardır. Bu iki akım birbirine karıştırmamalıyız. Pratikteki hareketimizde bu farkı göz önüne alarak hareket etmeliyiz. Köln'deki olay incelendiğinde olayın kaynağı "Pir Sultan" gecelerini düzenleyenlerin "Türk Şöven ist" tutumlarıdır.

Nürnberg olayının kaynağı ise, "slogan yarışmasıdır" Nürnberg İşçi Derneğindeki arkadaşların salonda bildiri dağıtmasını ve ATİF yayın organı "Mücadele"yi satmasını önleyen, geceyi tertipleyenler, salonda atılan "Kahrolsun ABD ve SS-Emperyalizmi" sloganına "şiddetle" karşı çıkmışlardır. Tabii ki bu "Tekkeci" bir tutumdur. Bu anti-demokratiktir. Kendi sloganları dışındaki sloganları şiddetle bastırma bugün yurtseverliğe yakışmaz. Bu yalnız sosyal faşistlerin işidir. Biz ATİF olarak hiç bir eylemimizde, başka görüşteki arkadaşların attıkları sloganları baskıyla, şiddetle, kavgayla bastırmadık. Bu tutumu doğru bulmuyoruz. Biz böyle bir tutumun faşistlerin ve sosyal-faşistlerin tavrı olduğunu kabul ediyoruz.

Nürnberg'deki "Kahrolsun ABD ve SS-Emperyalizmi" sloganlarını atan arkadaşlardada hata mevcuttur. Diğerlerinin yanlış tutumlarına kendilerini kaptıran arkadaşlar meseleyi barışçıl yoldan çözmek,

olayın bu şekilde kitlesel birkavgaya dönüşmesini önlemek için çaba sarf etmiyorlar. Arkadaşların bu yanlış tavrı ve "duygusal davranmaları" olaydan sonra çıkardıkları bildiride kendini göstermektedir. Geceyi düzenleyen ve özellikle ATİF bünyesindeki arkadaşların attıkları sloganları saldırgan bir tavırla bastırma yoluna giden bu arkadaşların hatalı tavrı nereden gelmektedir? Bizce iki yönlüdür: Birincisi bu arkadaşlar Almanya çapında çok güçsüzdür. Bu güçsüzlük bu olaylardada görüldüğü gibi saldırganlığa dönüşüyor. Yurtseverlerin attığı sloganları kitlelerin ezici çoğunluğunda atınca, bu arkadaşlar bu kitlevi hareket karşısında eriyorlar.

Başka bir bölgedeki ve aynı çizgideki arkadaşlar, aşağıdaki görüşü getirerek, bizim görüşümüzü doğruluyorlar: "Biz" eylem birliği"nden yana değiliz. Yalnız "ortak eylem"den yanayız. Bu şu demektir: Ajitasyon ve propaganda serbestliği olan eylem birliğinden yana olmamak, atılacak sloganların kesin olarak saptanacağı ve eylem esnasında bundan dışarı çıkılmayacağı ortak eylemden yana olmak demektir. Bu görüş onların güçsüzlüğünü simgelemektedir. Attıkları sloganların, diğer sloganlar karşısında yok olacağını kabul ettiklerinin delilidir.

İkinci olarak: Bu akımın çeşitli bölgelerdeki sempitizanları arasında "siyasi bir birlik" yoktur. Bu nedenle bazı bölgelerde bu akım "sosyal-faşist şefler" hakimdir.

Bu sosyal-faşist şefler her ne kadar teoride, sosyal-faşistlerden ayrılmalarda, pratikte, hiçte sosyal-faşistleri aratmayacak kadar saldırganlaşıyorlar. Nürnberg'de de olayın başlamasına ön ayak olan biri masaya çıkıp "Maocu bozkurtlar" demesi bunun bir delilidir. Diğer taraftan Köln'deki arkadaşların çıkardığı bildiride de sosyal-faşist şeflere dikkat çekiliyor.

Şimdi ATİF üyesi Nürnberg İşçi Derneğinin çıkardığı bildiriyi inceleyim: "Sosyal-Faşistler Yurtseverlere saldırdı" başlığı çok sakat bir başlıktır. Birkere söz konusu arkadaşlar sosyal-faşist değildir. Bunlar SS-emperyalizminin usakları sosyal-faşistlerden ayırmak gerekir. Bu tutum meseleye yurtseverce yaklaşmamak dostla düşmanı ayırt etmemektir. Bildirinin tamamında sosyal-faşist kelimesi kullanılıyor. Yukarıda belirttiğimiz gibi, bazı bölgelerdeki sosyal-faşist tavrı şeflerin saldırgan hareketlerinden dolayı biz, o görüşteki arkadaşların tümüne "sosyal-faşist" dememizi getirmez. Bu tutum hem teoride hemde pratikte bizi yanlışlığa düşürür.

Bildiriyi yazan arkadaşın duygusallığı bir hata daha doğuruyor: İngiltere'deki ve Frankfurt'taki ATİF ve TDF'li sosyal-faşistlerin saldırıları ile eş tutuluyor. Diğer taraftan söz konusu arkadaşların "Sovyetler Birliğine" sosyalist "dediklerini" arkadaşlarımız bildiride yazmışlar. Yukarıda yazdığımız gibi onlar "Modern Revizyonist" diyorlar. Bizim birlik anlayışımız, en başta Türkiye'deki faşizmin uzantısı faşistlere, diğer taraftan gün geçtikçe dahada saldırganlaşan sosyal-faşistlere karşı geniş tabanlı birleştirmektir. Görevimiz karşımızda sayısını çoğaltmak değil, en azılı düşmana karşı demokratların, yurtseverlerin, devrimcilerin birliğini sağlamaktır. Söz konusu arkadaşları sosyal-faşistmiş gibi kabul etmek, onları sosyal-faşizmin kucağına itmek demektir. Aralarındaki farkları iyi tahlil etmeli, onları kazanmak için çaba sarf etmeliyiz. "İç değilse sosyal-faşist safa geçmelerini" önlemeliyiz. Söz konusu akımın Darmstadt bölgesindeki sempitizanları ile Darmstadt işçi derneği faşistlere karşı yapılan protesto mitinginde beraber oldular. Bu iyi bir şeydir.

Son olarak şunu söylebiliriz: Önümüzdeki dönemde sosyal-faşistlerle bu arkadaşları ayırt etmeliyiz. Bazı bölgelerdeki sosyal faşist şeflere göre bu arkadaşları tahlil etmemeliyiz, ve en azılı düşmanımız faşistlere karşı geniş bir birlikten yana çalışmaları yapmalıyız.

ATİF YÖNETİM KURULU

çarkını döndürmeye hizmet eden kültürlerinin diğer yönü. Emperyalizmden kaynaklanmaktadır. Bu yön kendini "Bireycilik" "Boş vermişim dünyaya" "Üzüntüyü bırak, yaşamaya bak" felsefesinin yayılması; gangster kültürü, kovboy kültürü; haşhaş kültürü, hippie kültürü gibi şeylerin yayılmasında göstermektedir. Son dönemde bu yön esas

olarak rezilane bir et gösterisi olan seks kültürünün yayılmasında kendini göstermektedir. Bu kültür radyo, sinema, televizyon, gazete, foto roman vs gibi araçlarla, ülkenin her yanında yayılmaya çalışılmaktadır. Hakim sınıfların kültürlerinin bu iki yanı yani feodal kültür/ve yoz emperyalist kültür ayrılmaz bir biçimde iç içe geçmiştir. Biri diğeri olmadan yaşayamaz. Bu aynı Türkiye'deki komprador patronlarla ağaların içiçe geçmişliğine ve bunların emperyalizmle iç içe geçmişliğine benzer. İşte Behiye aksoyların, Zeki Mürenlerin vs. yaydığı kültür böyle bir kültürdür. Onların yaydığı kültür, halkı ezen sınıfların kültürüdür. Biz bunu yaymayız. Buna karşı mücadele ederiz.

Ülkemizin zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken, komprador patron/toprak ağalarının karşısında halk vardır. Yani tüm ezilenler ve sömürülenler vardır. Yani işçiler, yoksul ve orta köylüler, küçük esnaf ve memurlar, öğrenciler, emperyalizmle çelişmesi olan varlığı emperyalizm tarafından tehdit edilen, bu yüzden emperyalizme karşı olanlar var. Bunların da kendine özgü bir kültürü vardır. Bu sınıflar, esas olarak hopsi birden şu veya bu derecede, emperyalizm ve onun yerli usaklarının sömürü ve baskısı altındadır. Buna karşı mücadele etmektedir. İşte halkın kültürü, bu mücadelenin ürünüdür. Bu mücadeleye hizmet etmektedir. Halkın kültürü zengin bir kültürdür. Bu kültür, hakim sınıfların ideolojik etkilemesi sonucu, bazı gerici yanları içinde barındırmasına rağmen, esas yönü, baskıdan, işyan eden yönüdür. Pir Sultanlar, Dadaloğulları, Yunus Emre ler ve sayısız isimsiz sanatçı, bu yönün örnekleridir. Halkın kültürü yalnızca mücadele türülerinden oluşmaz. Halkın kültüründe sevgi de vardır. Ama bu sevgi, insanın mal olarak görülmediği gerçek bir sevgidir. Halkın kültürü, çoğunlukla şikayet eden, ağıt yakan yani ağır basmasına rağmen, onda hiç sevinç yok değildir. Halkın kültüründe neşe ve sevinç de çoktur, içtendir. Halkın kültürü 1960 lardan bu yana devrimci hareketin gelişmesiyle yeni boyutlara ulaştı. Bugün halk kültürü artık, salt şikayet eden yakının, mücadeleyi öven bir nitelikten çıkma yolunda ilerliyor. Bugün halk kültürü, Türkiye'de emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve faşizme karşı sürdürülen mücadelenin propagandasını yapıyor. Bu mücadeleye hizmet ediyor. Gerçek halk ozanları, bizzat kendileri devrim için doğru yolu öğrenip, bunu halka da göstermeye çalışıyorlar. Halkın severek dinlediği türüler, yeni sözlerle, yeni içerekler kazanıyor.

İşte kültür alanında durum budur: Bir yandan kompradorların/ağaların onların ağababalarının kültürü. Feodal/Emperyalist yoz kültür. Bu kültür bizi ezen ve sömür-

enlere hizmet ediyor. Diğer yandan Halkın mücadelesine hizmet eden, halkın acılarını dile getiren, çıkış yolları arayan, halkın mücadelesinin propagandasını yapan, sömürüye ve zulme karşı bir kültür. Halk kültürü. Bizim kültürümüz.

Behiye Aksoylar, Zeki Mürenler, dansözler birinci kategoriye girer. Biz onun için onları red ederiz. Ozan arkadaşlarımız, halk oyunlarını bizim kültürümüzün bir parçasıdır. Biz bu kültürü yayarız.

Bugün bir de kendine devrimci maskesi takan bazı sahtekarların yaydığı bir kültür var. Bunlar halk kültürü adına, mücadelenin değil; teslimiyetin propagandasını yapıyorlar. Bunlar bugün işçiler, köylüler, gençler bütün halkımız; hakim sınıfların faşist diktatörlüğüne karşı mücadele ederken; bu mücadeleyi karalamak için kültür alanında da her yola baş vuruyorlar. Bunlar bu işi devrimcilik adına, işçi sınıfına yapıyorlar. Bunların yaydığı kültürün de halk kültürü ile bir ilgisi yoktur. Bizim anlamadığımız anlamda halk kültürü bugünkü dönemde, Türkiye'nin emperyalist tahakkümden kurtulması; Türkiye'de patron ağa devletinin yıkılması için verilen mücadeleye hizmet eden kültürdür.

İşte bizim yaymak istediğimiz ve yaydığımız kültür budur. Sözlerime burda son verirken. Hepinize bir kez daha: Gece bize hoş geldiniz de, iyi eyeller dilerim.

Kahrolsun Emperyalizm ve faşizm! Yaşasın Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi.. "

B. BERLİN

ATİF üyesi Türkiye İşçileri Derneği, 27 Şubat'ta B. Berlin'de bir halk gecesi düzenledi. Geceye halk ozanları Hasan, Garip Ali, Seyfili, Fatma Kazan, Mehmet Koç katıldı. 600 ün üzerinde Türkiyeli işçi ve öğrenci geceye katıldı. Aşağıda ATİF başkanı E. Yurdakan'ın gecede yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"Değerli arkadaşlar, Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu ve Batı Berlin Türkiye İşçileri derneği adına hepinizi saygıyla selamlarım.

Arkadaşlar, Biraz önce tanıtıcı arkadaşımız sizlere gecenin programını sundu. Gecede gördüğünüz gibi, göreceğiniz gibi halk ozanları ve halk oyunları yer almaktadır.

Şimdi akla şöyle bir soru gelebilir. Böyle bir gecenin amacı nedir? Bir araya gelip eğlenmek değil mi? Neden ATİF başka konser düzenleyicileri gibi Zeki Müren, Behiye Aksoy ve bilmem kimlerden oluşan bir konser topluluğu getirmiyor da; halk ozanları getiriyor. Neden dansöz getireceğine halk oyunları sunuyor.

Bu sorulara bizim vereceğimiz cevaplar şöyledir: Önce düzenlediğimiz gecelerde amacımız yalnızca bir araya gelip eğlenmek değildir. Biz aynı zamanda bir araya

geldiğimiz bu gecelerde, birbirimizin, halkımızın dertlerini dile getirmek, birbirimizi tanımak, birbirimizden birşeyler öğrenmek istiyoruz.

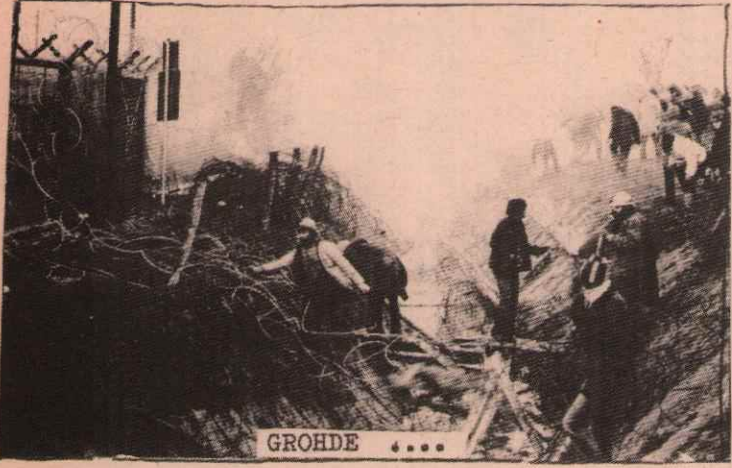
Bizim Behiye Aksoylardan, ve bilmem hangi film artistinden, ve bilmem hangi dansözden; bizim bunların kültüründen öğrenecek bir şeyimiz yoktur.

Bütün sınıflar kendi kültürlerini geliştirir ve yayarlar. Bugün Türkiye'de varlıkları birbirini red eden düşman sınıflar vardır: bir yandan komprador patronlar ve ağalar vardır. Bunlar ülkemizin tüm zenginliklerini emperyalist tekel ve devletlere peşkeş çekenlerdir. Bunlar bizi işsiz, bizi aç, yoksul, okulsuz, bizi hasta, bizi topraksız bırakanlardır. Bunlar bizim sırtımızdan milyonları vuranlardır. bizi emperyalist devlet ve tekelilere sa anlardır. Bir şairin dediği gibi:

"Bunlar engerek ve çıyanlardır, Bunlar aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır". Düzen bunların düzenidir. Bunların düzeni sömürü, zulüm, yalan, dolan sehtekarlık üzerine kuruludur. Bunların kendine özgü kültürü vardır. Bu kültürün amacı, halkı uyutmak, sömürü ve zulüm düzenini sürdürmektir. Bunların kültürü iki yönlüdür. Bu kültürün bir yönü feodalizmden kaynaklanır. Bu yön halka "Tevekkül"ü. "Elindeki ile yetinme"yi öğretir. Zenginlik ve fakirlik tanrı vergisidir. Bunu düzeltmek imkansızdır. Hakim sınıfların kültürünün bu yönü bugün çok yaygındır. Hakim sınıfların sömürü zulüm

DÜNYADA NELER OLUYOR ...

GROHDE

B. ALMANYA

BATI ALMANYADA HALKIN ATOM REAKTÖRLERİ YAPIMINA KARŞI DİRENİŞ HAREKETİ GELİŞİYOR.

Bilindiği gibi, Batı Alman Tekelci sermayesi, enerji açığını karşılamak için son dönemde Atom enerjisinden yararlanmak için var olan planlarını uygulamaya koymaya başladı. Batı Almanyanın bir çok bölgesinde, Atom reaktörleri yapımına başlandı. Reaktörlerin yapımına başlandığında, atom enerjisinin insan sağlığına zarar vermeden kullanılması için gerekli bir çok ön şart henüz yerine getirilmemişti. Mesela reaktörlerden çıkacak radyoaktif atom artıklarının ne yapılacağı henüz açıklığa kavuşturulmamış bir mesele. Yine yapımına başlanan atom reaktörlerinin radyoaktif maddeleri sızdırmayacak güvenlikte olup olmadığı da açıklığa kavuşmamış bir konu. Ama reaktörlerinde, atomun parçalanması sırasında çıkacak ısıyı soğutacak. Su bilindiği gibi nehirlerden alınıyor. Atom reaktörlerinde ısınan sular yeniden nehirlerle pompalanıyor. Şimdiye kadarki uygulamalar, atom reaktörlerinde, soğutucu olarak kullanılan akarsularda, kısa zaman içinde hiç bir canlının yaşayamaz hale geldiğini gösteriyor. Bütün bu sebeplerden, atom reaktörlerinin kurulduğu bölgelerde, çevre halkı, atom reaktörlerinin kurulmasına karşı direniş hareketlerine girişti. Önce kurulan direniş komiteleri, kanuni yollarla reaktörlerin yapımının önlenmesi için çaba gösterdiler. Binlerce kişi, çevrelerinde reaktör yapımının durdurulması için mahkemelere müracaat etti. Batı Alman tekelci sermayesinin hizmetçisi bu mahkemelerde halktan gelen itirazlar uyutuldu.

Bunun üzerine halk bir çok yerlerde militan direniş eylemlerine girdi. Geçen yıl içinde Why'l'de çevre halkı, atom reaktörü yapım sahasını altı aya yakın bir süre işgal altında tuttu. İşgal mahkemeler reaktör yapımının şimdilik durdurulması kararını almasıyla kaldırıldı.

Why'l'de polislin işgalcilere karşı giriştiği bir çok saldırıya karşı işgalciler militanca direndiler.

Why'l'dekine benzer bir gelişme de Brokdorfta oldu. Geçen yıl kasım ayında Brokdorfta reaktör inşaat sahasını işgal etmek isteyen halka polis saldırdı. Çıkan çatışmada çok sayıda gösterici ve polis yaralandı.

Bu yıl 19 Şubat'ta Brokdorfta, bütün direniş komiteleri bir yürüyüş yapma kararı aldılar. Batı Alman tekelci sermayesinin mahkemeleri, Atom reaktörü inşaat sahası civarında yapılması istenen yürüyüşü yasakladı. Hakim sınıflar yürüyüşü engellemek için çeşitli oyunlar çevirdiler. Batı Alman Başbakanı radyo ve televizyonda bir konuşma yaparak, halkı yürüyüşe katılmamaya çağırdı. Batı Alman hakim sınıflarının direniş komitesi içinde bulunan uçakları Brokdorftaki yürüyüş yasaklanınca hemen, Itzehoe'de ikinci bir yürüyüş yapma kararı alarak, direniş cephesini bölme manevralarına giriştiler. Hakim sınıflar militan direnişçilere karşı büyük bir propagandaya girişerek, devrimcileri halktan tecrit etmeye çalıştı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, halkın gözünü korkutmak ve yürüyüşe katılmasını engellemek amacıyla, Brokdorf ve çevresi 10.000 inin üstünde polis, sınır koruma muhafızlarıyla çevrildi. Brokdorftaki inşaat sahasının etrafında 4 metre yükseklikte duvar inşa edildi. Duvarın önüne 2 metre derinliğinde 5 metre eninde çukur kazılarak içi su dolduruldu. İnşaat sahasının etrafı tel örgülerle çevrildi.

Bütün bu tedbirler halkın gözünü korkutmadı. Yasaklanan yürüyüş 35 inin üzerinde kişi katıldı. VE yasaklamaya rağmen, atom

reaktörlerine karşı direnişte kararlı olduğunu gösterdi. 19 Şubat'ta Brokdorfta yapılan yürüyüş, Batı Alman tekelci sermayesinin devletinin gerçek militarist gerici yüzünü gösterdi.

Brokdorftaki gösteriden bir ay sonra 19 Mart'ta, bu kez de yine aynı sebeple Bremen yakınlarında Grohde'de yapılacak istenen gösteri yürüyüşü yasaklandı. Yasaklanan gösteri yürüyüşüne 10.000 üzerinde kişi katıldı. Grohde'deki inşaat sahası da aynı Brokdorfta olduğu gibi, polis tarafından bir ortaçağ kalesine döndürülmüştü. Fakat polisin ve sınır koruma muhafızlarının aldığı tedbirler bir işe yaramadı. Göstericiler, inşaat sahasının etrafını çeviren "yıkılmaz" duvarları iki yerden yıktılar, "aşılmaz" engelleri aştılar. Polis göstericilere alçakça saldırdı. Çatışmada 800 den fazla kişi yaralandı.

Grohde'deki çatışma, Batı Almanyada son dönemlerde olan en kanlı çatışma oldu. Bu çatışmada bir çok kişi, Alman devletinin gerçek niteliğini gördü. 6. Alman devleti, Alman tekelci sermayesinin menfaatlerini savunan, ve bu amaçla halkı ezme-sömürme yarayan bir devlettir. Bu devlet bütün liberal görünüşüne rağmen, Alman sermayesinin menfaatleri söz konusu olunca, faşist metotlara baş vurmaktan çekinmemektedir.

Bu gerçek son dönemde, Atom reaktörlerinin yapımına karşı girişilen direniş hareketlerinde kendini gösterdiği gibi; son dönemde ortaya çıkan ve Alman vatandaşlarının kişisel özgürlüklerini zedeleyen, casusluk olaylarında da görülmektedir.

Geçen ay içinde Almanyada en çok konuşulan meselelerden biri "Traube olayı" idi. Traube bir fizik profesörüdür. Geçen ay içinde Alman gizli polislinin bu profesörün evinde gizlice girdiği bir dinleme cihazı yerleştirdiği ortaya çıktı. Alman İçişleri Bakanı önce böyle bir olay olmadığını açıkladı. Ama belgeler ortaya çıkınca olayı doğrulamak zorunda kaldı.

Daha sonra Baader-Meinhof grubundan olan kişilerin, hapis hane avukatları ile yaptıkları konuşmalarında dinlendiği ortaya çıktı. Bütün bunlar, "Liberal" görünüşlü Batı Alman tekelci sermayesinin gerçek niteliğini açıkça ortaya koymaktadır. Liberalizm bunların yüzünde bir maskedir. Bunlar menfaatleri tehlikeye girince kendi kanunlarını bile çiğnemekten çekinmezler...

ÖĞRENCİLERİN POLİSLE ÇATIŞMASI

İTALYA

İtalyada öğrencilerin hükümetin Tasarruf Planına karşı direnişi geçen ay içinde büyük boyutlara ulaştı. Hristiyan Demokrat Partinin oluşturduğu, revizyonist KP tarafından desteklenen İtalyan hükümeti, öğrencilerin yaşama ve öğrenim şartlarını zorlaştıran bir plan hazırlamıştı. Bu plana göre öğrencilere verilen devlet bursları kesiliyor, Üniversitelere giriş zorlaştırılıyor, öğrenim süresi kısaltılıyor. İtalyanın bütün üniversite kentlerinde hükümetin bu planlarına karşı öğrenciler direnişe geçtiler. Bir çok yerde, işçilerin direnişiyle, öğrencilerin direnişi birleşti. Öğrenci direnişinin yayılmasını, bu direnişin işçilerin direnişiyle birleşmesini engellemek isteyen hükümet, öğrencilerin üzerine polisi ve jandarmayı saldı. Öğrencilerin gösterileri yasaklandı. Bir çok yerde öğrenciler polise karşı militanca direndiler. Polis Roma ve Napoli'de göstericilere ateş açtı. Bir öğrenci vurularak öldü. Bu cinayet öğrenci hareketinin daha da genişlemesine yol açtı. İtalyada bugünlerde her yerde öğrencilerin mücadelesi yükseliyor. Bu mücadele bugün açık siyasi bir niteliğe bürünmüş durumda.

Öğrenci hareketinin en önemli özelliği yalnızca Hristiyan demokrat hükümeti değil, aynı zamanda revizyonist KP i de kapsısına almış olması. Bugün Hristiyan Demokrat hükümeti destekleyen revizyonistler onbinlerce öğrencinin katıldığı kitle eylemlerini "üç beş anarşistin" eylemi olarak niteliyor. Revizyonist sendika ise öğrenciler için "faşist" diyor. KP nin

günlük gazetesi Unitanın 3 Şubat tarihli nüshasında, öğrencilerin polise karşı direnmesi "provakasyon" olarak nitelendiriliyor. "Polis yurttaşlarımızın güvenliğini, ve güvenliği sağlamakla görevli kumruları korumakla görevlidir. Polise karşı direniş provakasyondur" deniyor.

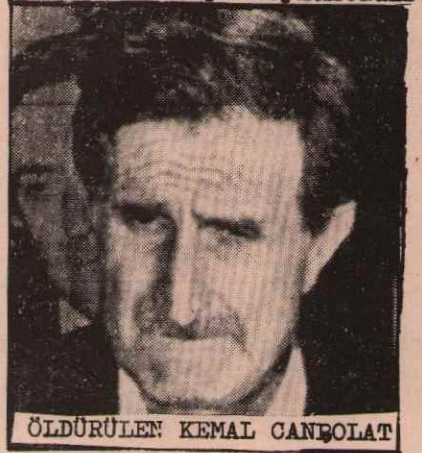

İSPANYA

İSPANYA : İspanyada emperyalizmin uşağı hakim sınıfların giriştiği demokrasi de gojisi bütün hızıyla devam ediyor. Şubat ayı içinde yapılan sahte referandumdan sonra, şimdi de Suarez hükümeti sahte bir siyasi affa hazırlanıyor. Hazırlanan aff tasarısına göre, şiddet eylemlerine karışmamış siyasi tutuklular salıverilecek. Bu sahte Af, aynı sahte referandumda olduğu gibi bütün emperyalistler tarafından "olumlu" karşılanıyor. Sahte affın reklamını en çok yapanlar da, İspanya KP si içinde toplanan revizyonistler. Bunlar bugünkü faşist Juan Carlos rejiminin en ateşli destekçileridir.

İspanyanın bir çok bölgesinde halk hükümetin bu sahte af tasarısına karşı çıkıyor. Düzenlenen kitle gösterilerinde şartsız genel af talep ediliyor.

Hükümetin verdiği bilgilere göre, hazırlanan sahte af tasarısından yararlanacak siyasi tutukluların sayısı 150 civarında olacak. Bu da 1000 lerce siyasi tutuklu olduğu İspanyada planlanan affın gerçek niteliğini açıkça ortaya koymaktadır.

ÖLDÜRÜLEN KEMAL CANBOLAT

LÜBNAN

: Lübnan'da Sosyalist Parti'nin yöneticisi Kemal Canbolat 16 Mart'ta gericilerin giriştiği bir suikast hareketinde vurularak öldü. Kemal Canbolat'ın önderlik ettiği sosyalistler, Lübnanda Filistinlilerle birlikte, iç savaşta gerici cepheye karşı savaşmışlardı. Kemal Canbolat'ın önderliğindeki sosyalistler Suriyenin, iç savaş bahane ederek Lübnan'ı işgaline de karşı çıkmıştı. Kemal Canbolat'ın öldürülmesi Emperyalistlerin-Siyonistlerin ve Arap Gericilerinin, Lübnan halkına karşı giriştiği saldırının bir parçasıdır. Kemal Canbolat'ın öldürülmesinden sonra Lübnanda tansiyon yeniden yükselmiş, Filistinliler ve ilerici Lübnanlılardan oluşan ilerici cephe, Canbolat'ın öcünün alınacağını açıklamıştır.

Canbolat'ın öldürülmesinden hemen sonra, Lübnanın bir çok bölgelerinde, özellikle başkent Beyrut ve civarında çatışmalar olmuştur. Çatışmalarda gerici arap rejimlerinin ordularından oluşan "Arap barış gücü" askerleri Lübnanlı gericilerle ortak tavır takınmıştır.